

РЕШЕНИЕ

№ 1710

гр. София, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 22.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10336** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по Жалба Вх. № 40975/14.11.2022г. по описа на АССГ, изпратена чрез административния орган и Вх. № 53-04-873/21.09.2022г. по описа на НАП, на „ВДХ“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. А, ап. 76, представлявано от Изпълнителния Директор П. А. Г., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-29002921003513-091-001 от 13.06.2022г., издаден от М. В. С. - орган, възложил ревизията и Р. Й. Б. - ръководител на ревизията, в частта потвърден с Решение № 1418 от 05.09.2022г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП С., с който на ревизираното лице са установени задължения за корпоративен данък за 2015г. по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) в общ размер на 2 950 045,31 лв. и лихви за забава в размер на 1 856 299,20 лв. като е увеличен финансовия резултат за 2015г. с 29 380 280.87 лв. В останалата част РА, не се оспорва и е влязъл в сила.

Жалбоподателят оспорва установеното с РА допълнително задължение за корпоративен данък за 2015г., ведно с лихвите за забава, като излага съображения за необоснованост на РА и неправилно приложение на материалния закон. Релевира доводи, че оспореният РА е издаден в нарушение на разпоредбите на ДОПК и ЗКПО. Подробни съображения излага в депозираната жалба. Иска от съда да отмени изцяло РА, в оспорената част, като незаконосъобразен. В съдебно заседание изцяло поддържа жалбата чрез процесуален представител адв. Д.. Претендира съдебно-делеводни

разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение от ответната страна.

Ответникът - Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. Б., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, поддържа съображенията и изводите изложени в Решение № 1418 от 05.09.2022г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, с които е прието, че ревизираното лице, чрез сключването на относително симулативни договори за предоставяне на заеми, които са необосновани като такива извън основната икономическа дейност на дружеството и последващата продажба на вземанията по предоставени заеми чрез цесии, на стойности много по-ниски от номинала им, е изградило и осъществило документална структура, която представлява данъчна измама, с цел постигане на данъчно предимство чрез избягване на дължими данъци. Иска се от съда да остави жалбата без уважение като неоснователна. Претендира разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена, не представя становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/№Р-29002921003513-020-001 от 18.06.2021г., връчена по електронен път на 21.06.2021г., с която е възложена ревизия на „ВДХ“ АД за установяване на задълженията за корпоративен данък, за данък върху представителните разходи, за данък върху социалните разходи по ЗКПО, предоставяни в натура, за данък върху разходите за превозни средства, за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица, за данък върху доходите на чуждестранни юридически лица и данък върху добавената стойност за периодите от 01.12.2015г. до 31.12.2015г. Със Заповед за изменение на Заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/№Р-29002921003513-020-002 от 14.09.2021г. е удължен срока за извършване на ревизията до 19.11.2021г. Със Заповед №Р-29002921003513-023-001 от 07.10.2021г. на основание чл. 34, ал. 1, т. 4 от ДОПК производството е спряно за срок от 07.10.2021г. до 15.11.2021г. Със Заповед №Р-29002921003513-143-001 от 06.11.2021г. е определен срок на ревизията след възобновяването и до 28.12.2021г. Въз основа на Заповед за удължаване на срока №Р-29002921003513-ЗИД-001 от 07.12.2021г. на изпълнителния директор на НАП е издадена ЗИЗВР №Р-29002921003513-020-003 от 08.12.2021г. Определен е срок за приключване на ревизията до 29.03.2022г. Заповедите са издадени от М. В. С., на длъжност началник на сектор „Ревизии и проверки“ в отдел „Контрол“ при ТД на НАП ГДО, упълномощена със Заповед №ГДО – 31 от 13.03.2018г. на Директора на ТД на НАП ГДО.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-29002921003513-092-001 от 14.04.2022г., връчен по електронен път на 15.04.2022г. В срока и по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено Възражение срещу констатациите на РД, разгледано в мотивите на РА и прието за неоснователно.

Ревизията приключва с издаването на РА №Р-29002921003513-091-001 от 13.06.2022г., връчен електронно на 15.06.2022г., издаден от М. В. С. на длъжност-главен инспектор по приходите, началник сектор „Ревизии проверки“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП ГДО – орган възложил ревизията и Р. Й. Б. на

длъжност-главен инспектор по приходите при ТД на НАП ГДО – Ръководител на ревизията. С оспорената част на ревизионния акт /РА/, е начислен корпоративен данък по ЗКПО за 2015г. в размер на 2 950 045,31 лв. и лихви в размер на 1 856 299,20 лв. вследствие на увеличение на финансовия резултат за 2015г. със сумата от 29 380 280,87 лв., като е прието, че продажбата на вземания на дружеството, за ревизирания период, чрез договори за цесии на вземания, произтичащи от договори за заем, са реализирани при явно отклонение от обичайните условия на сделките от същия вид, поради което резултатът от тези сделки подлежи на регулация по реда на чл. 16, ал. 3, връзка ал. 1 от ЗКПО, а отчетения във връзка с тях разход в размер на 29 380 280, 87 лв. има характер на разход, несвързан с дейността, с който на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО е преобразуван финансовият резултат на „ВДХ“ АД, като на основание чл. 16, ал. 3 и чл. 26, т. 1 от ЗКПО е преобразуван счетоводният финансов резултат на ревизираното дружество за 2015г., като е увеличен със сумата на разхода, отчетен при цедиране на вземанията по договорите за заем, и представляващ разлика между номиналната им стойност и цената, по която са цедирани.

Процесната ревизия е първа за спорните периоди и видове задължения.

В хода на ревизията е установено и не е спорно в хода на съдебното производство, че: Ревизираното лице „ВДХ“ АД е акционерно дружество, основано на 31.03.1998г. по фирмено дело №359 от 1998 г. на Окръжен съд Сливен със седалище [населено място]. Основната дейност на ревизираното лице в периода е хидромелиоративно и хидротехническо строителство, изграждане инфраструктурни, промишлени и граждански обекти, проектиране, реконструкция, ремонт и изграждане на съоръжения, по сключени договори за възлагане, производство на бетон и бетонови изделия в собствено бетоново стопанство, производство на стоманени и стоманобетонови конструкции, извършване на услуги с механизация и транспорт. Дружеството разполага с необходимата механизация, оборудване и транспортни средства за да извършва своята дейност, като при необходимост сключва договори и с фирми – подизпълнители. Установено е, че дружеството е член на К. на строителите в България и разполага с всички необходими сертификати и лицензии за извършване на своята дейност. „ВДХ“ АД е регистрирано по ЗДДС на 27.05.1999г. Финансирането на дружеството за ревизирания период е както от собствени, така и от заемни средства. Дружеството има сключен банков кредит с Българска банка за развитие /Б./ за 38 млн. лв. срещу залог на Търговско предприятие, както и краткосрочни договори за кредит с нефинансови институции. През ревизирания период има и лизингови договори.

В хода на ревизията е установено, че от дружеството, за ревизирания период, са отчетени финансови разходи за цесии в размер на 29_380_280,87 лв., осчетоводени по счетоводна сметка 629-2, като на 30.12.2015г. са сключени два дговора за прехвърляне на вземания чрез договори за цесия между: 1/. „ВОДСТРОЙ 98“ АД /предишно наименование на „ВДХ“ АД/ като ЦЕДЕНТ и „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО – ХОЛДИНГ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] като ЦЕСИОНЕР и 2/. между „ВОДСТРОЙ 98“ АД /предишно наименование на „ВДХ“ АД/ като ЦЕДЕНТ и „ТЕХНОЕКСПОРТСТРОЙ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] като ЦЕСИОНЕР. С процесните договори са установени следните правоотношения: 1/. По договор за цесия от 30.12.2015г. с Цесионер „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО – ХОЛДИНГ“ ЕАД, ЦЕДЕНТЪТ „ВОДСТРОЙ 98“ АД на основание чл. 99 от ЗЗД, прехвърля на ЦЕСИОНЕРА свои вземания от длъжници във връзка с дължими, ликвидни и неизплатени суми по договори за заем в общ размер на 16_693_855,68 лв. Вземанията към датата на подписване на договора са

съществуващи, не са опростени или погасени по изявление на някоя от страните по тях, не са предмет на залог или други прехвърлителни или обезпечителни сделки. ЦЕСИОНЕРЪТ се задължава да заплати цена на вземанията, предмет на договора в общ размер на 2_003_262,68 лв. в срок до 05.01.2016 г. Съгласно Допълнително Споразумение от 30.12.2015г., страните постигат съгласие по отношение на следното: 2.1.1) За плащане по договора за цесия, сключен между страните на 30.12.2015г., да се счита частта от данъчните основи на преведените аванси по описаните по-долу фактури, в общ размер на 2 003 262,68 лв. по договор за СМР от 14.04.2013 г. за обект Табак М., а именно: съгласно фактура №[ЕГН]/17.03.2015 г. - преведен аванс в размер на 416 666,67 лв.; съгласно фактура №[ЕГН]/01.04.2015г. - преведен аванс в размер на 458 333,33 лв.; съгласно фактура №[ЕГН]/20.04.2015г.- преведен аванс в размер на 500 000,00 лв.; съгласно фактура №[ЕГН]/21.04.2015г.- преведен аванс в размер на 266 666,67 лв.; съгласно фактура №[ЕГН]/25.08.2015г.-преведен аванс в размер на 361 596,01 лв.; 2.1.2) Кредитни известия към описаните фактури няма да бъдат издавани, тъй като „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО-ХОЛДИНГ“ ЕАД се задължава да възстанови авансовите суми в пълен размер най-късно до 30.04.2016г.

От ревизиращите органи, в хода на ревиизонното производство, във връзка с процесния договор за цесия, по отношение на вземания, които се прехвърлят на „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО – ХОЛДИНГ“ ЕАД, е установено следното: а) вземането на ЦЕДЕНТА от „АРИА БИЛД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е възникнало на основание: Договор за заем от 04.05.2015г. за 50 750,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%.; договор за заем от 02.06.2015 г. за 88 400,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 6,5%; договор за заем от 21.07.2015 г. за 82 750,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 30.07.2015г. за 21700,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%.; Договор за заем от 02.10.2015 г. за 100800,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%.; Договор за заем от 20.10.2015 г. за 14640,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%.; Договор за заем от 09.11.2015 г. за 50200,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%.; Договор за заем от 16.11.2015 г. за 200800,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 25.12.2015 г. за 32000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%. Договорите за заем са в общ размер на 707582,96 лв., в т. ч. лихви - 105842,96 лв. и главница- 601740,00 лв. Установено, е, че през 2016г. на „АРИА БИЛД“ ЕООД отново са предоставени заеми от ревизираното лице в периода м.01 - м.05 общо в размер на 1611520,00 лв., част от които са погасени, а остатъка - 638_561,73 лв./включващ и начислени лихви/ е цедиран. В хода на ревизията, е установено, че длъжникът по договорите за заем „АРИА БИЛД“ ЕООД е регистрирано на 12.08.2013г. През 2014г. не е реализирало приходи от основна дейност. Отчетени са само финансови приходи в размер на 147 х. лв. Счетоводният финансов резултат е загуба 136 х. лв. В баланса са посочени задължения в размер на 5 773 х. лв.

По отношение на вземането на „ВДХ“ АД от „АСТЪН ОПТИМУМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], в хода на ревизията е установено, че същото е възникнало на основание: Договор за заем от 09.02.2015 г. за 150000,00 лв. със срок на погасяване 1 г. от

постъпване на сумата по сметка на заемателя и годишна лихва 7%; Договор за заем от 19.08.2015 г. за 32300,00 лв. със срок на погасяване до 20.04.2017 г. и годишна лихва 5%. Общия размер на вземанията са общо в размер на 192306,72 лв., в т. ч. лихви - 10006,72 лв. и главница - 182300,00 лв. Установено, че „АСТЪН ОПТИМУМ“ ЕООД е регистрирано на 20.11.2013г. През 2014 г. не е развивало търговска дейност. Не са отчетени приходи. През 2016 г. на дружеството отново са предоставени заеми общо в размер на 31_140,00 лв.

По отношение на вземането на „ВДХ“ АД от „БОЯНА ПРОПЪРТИ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], е установено в хода на ревизията, че същото е възникнало на основание: Договор за заем от 07.04.2014 г. за 8840,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 12.05.2014 г. за 357850,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 20.10.2015 г. за 270,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%. Общо вземанията са в размер на 410016,63 лв. в т. ч. лихви - 43056,63 лв. и главница - 366960,00 лв. „БОЯНА ПРОПЪРТИ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕАД е регистрирано на 31.07.2012г. През 2014 г. дружеството не е реализирало приходи от основна дейност. Отчетени са само финансови приходи 48 х. лв. и счетоводна загуба 232 х. лв. През м. 02.2016г. на дружеството „БОЯНА ПРОПЪРТИ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕАД отново е предоставен заем в размер на 1_000_000,00 лв., част от които са погасени, а остатъка - 12356,78 лв. /включващ и начислени лихви/ е цедиран.

По отношение на вземането на „ВДХ“ АД от „ДИМАР - СТРОЙ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е установено в хода на ревизията следното: Същото е възникнало на основание: Договор за заем от 25.04.2014г. за 100000,00 лв. със срок на погасяване до 31.12.2014г. Вземанията са общо в размер на 108416,67 лв., в т. ч. лихви - 8416,67 лв. и главница - 100000,00 лв. „ДИМАР - СТРОЙ“ ЕООД е регистрирано на 12.09.2012 г. През 2014 г. дружеството е реализирало приходи от основна дейност в размер на 626 х. лв. от продажба на стоки. Отчетена е счетоводна загуба в размер на 1 х. лв.

По отношение на вземането на „ВДХ“ АД от „ЕЛЕНИКА“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е установено, че същото е възникнало на основание: Договор за заем от 19.03.2015 г. за 392000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 11.05.2015 г. за 355432,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 08.07.2015 г. за 50500,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 07.09.2015 г. за 100980,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; договор за заем от 04.11.2015 г. за 50250,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; договор за заем от 06.11.2015 г. за 100000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 12.11.2015г. за 100500,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%. Вземанията са в общ размер на 1100739,85 лв., в т. ч. лихви - 111577,85 лв. и главница - 989162,00 лв. През 2016 г. на „ЕЛЕНИКА“ ЕООД отново са предоставени заеми общо в размер на 1501300,00 лв., част от които са погасени, а остатъкът е цедиран. „ЕЛЕНИКА“ ЕООД е регистрирано на 02.09.2013 г. През 2014 г. „ЕЛЕНИКА“ ЕООД не е имало дейност. За 2015 са отчетени само финансови приходи 25 х. лв.

По отношение на вземането на „ВДХ“ АД от „М2 КРИЕЙТИВ СТУДИО“ ООД с

ЕИК:[ЕИК] е установено, че същото е възникнало на основание: Договор за заем от 27.07.2015 г. за 80450,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 28.08.2015 г. за 130200,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 02.10.2015 г. за 136840,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; договор за заем от 06.11.2015 г. за 50000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; договор за заем от 11.11.2015 г. за 55300,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 24.11.2015 г. за 50300,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 02.12.2015 г. за 35300,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 04.12.2015 г. за 7000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%. Общо вземанията са в размер на 553_823,30 лв., в т. ч. лихви - 8433,36 лв. и главница - 545390,00 лв. През 2016 г. на „М2 КРИЕЙТИВ СТУДИО“ ООД отново са предоставени заеми в периода м. 01 - м. 05 общо в размер на 291600,00 лв. „М2 КРИЕЙТИВ СТУДИО“ ООД е регистрирано на 28.07.2009 г. През 2014 г. „М2 КРИЕЙТИВ СТУДИО“ ООД не е реализирало никакви приходи. Отчетена е счетоводна загуба 266 х. лв. През 2015 г. отново не са отчетени приходи.

По отношение на вземането на „ВДХ“ АД от „МИА БИЛД“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] е установено, че същото е възникнало на основание: Договор за заем от 09.10.2013 г. за 492400,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 12.11.2013 г. за 185_500,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; договор за заем от 04.12.2013 г. за 10000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; договор за заем от 06.12.2013 г. за 17000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; договор за заем от 19.12.2013 г. за 672000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; договор за заем от 27.12.2013 г. за 800000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; договор за заем от 22.09.2014 г. за 501000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 10.11.2014 г. за 65500,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 30.12.2014 г. за 98500,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 26.03.2015 г. за 50400,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 02.10.2015 г. за 3_880,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 02.01.2015 г. за 98500,00 лв. със срок на погасяване 1 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 30.11.2015 г. за 3630,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%. Общо вземанията са в размер на 3684535,45 лв., в т. ч. лихви - 826466,05 лв. и главница - 2858069,40 лв. През 2016 г. „МИА БИЛД“ ЕАД

отново са предоставени заеми общо в размер на 20000,00 лв. „МИА БИЛД“ ЕАД е регистрирано на 22.02.2013 г. През 2013 г. не е реализирало приходи от основна дейност. Отчетени са само финансови приходи -77 х. лв. и счетоводна загуба 220 х. лв. През 2014 г. дружеството не е реализирало приходи от основна дейност. Отчетени са само финансови приходи -276 х. лв. и счетоводна загуба 445 х. лв.

По отношение на вземането на „ВДХ“ АД от „НИЯ ПРОМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е установено в хода на ревизионното производство, че същото е възникнало на основание: Договор за заем от 06.07.2015 г. за 1_150_000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 02.12.2015 г. за 400 000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%л Вземанията са общо в размер на 1 378 030,00 лв., в т. ч. лихви – 55 900,00 лв. и главница – 1 322 130,00 лв. През 2016г. на „НИЯ ПРОМ“ ЕООД отново са предоставени заеми общо в размер на 80_400,00 лв. „НИЯ ПРОМ“ ЕООД е регистрирано на 25.07.2013г. През 2014 г. и 2015г. дружеството не е реализирало приходи от основна дейност. Отчетени са само финансови приходи и счетоводна загуба.

По отношение на вземането на „ВДХ“ АД от „ПАНАМА РИЪЛТИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], в хода на ревизионното производство е установено, че същото е възникнало на основание: Договор за заем от 26.01.2015 г. за 1 111200,00 лв. със срок на погасяване 2г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Вземането е общо в размер на 452 717,47 лв., в т. ч. лихви – 41 517,47 лв. и главница – 411 200,00 лв. През 2016г. на „ПАНАМА РИЪЛТИ“ ЕООД отново са предоставени заеми общо в размер на 1 000000,00 лв. „ПАНАМА РИЪЛТИ“ ЕООД е регистрирано на 07.04.2005г. и е дерегистрирано на 09.03.2021г. През 2014г. не е реализирало приходи от основна дейност, има отчетени 70 хил. разходи от дейността и 252 хил. лв. нетни финансови разходи. Отчетена е счетоводна загуба 322 х. лв.

По отношение на вземането на „ВДХ“ АД от „Т-ПАРТНЕРС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], в хода на ревизионното производство е установено, че същото е възникнало на основание: Договор за заем от 30.11.2015 г. за 59 000,00 лв. със срок на погасяване 1 г. от постъпване на сумата по сметка на заемателя и годишна лихва 7%; Договор за заем от 31.03.2015 г. за 501200,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 01.07.2015 г. за 22000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 26.07.2015 г. за 50250,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; договор за заем от 03.08.2015 г. за 5000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; договор за заем от 11.09.2015 г. за 29950,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%.; договор за заем от 08.10.2015 г. за 23700,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 02.11.2015 г. за 31820,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 27.11.2015 г. за 59_000,00 лв. със срок на погасяване 1 г. от постъпване на сумата по сметка на заемателя и годишна лихва 7%. Общо вземанията са в размер на

2207564,21 лв., в т. ч. лихви- 376361,21 лв. и главница -1831203,00 лв. През 2016г. на „Т-ПАРТНЕРС“ ЕООД отново са предоставени заеми общо в размер на 186906,11 лв. „Т-ПАРТНЕРС“ ЕООД е регистрирано на 10.02.2010г. През 2014 г. е реализирало приходи от основна дейност – 539 хил. лв., общо приходи – 567 хил. лв., има отчетени 682 хил. лв. разходи от дейността и 189 хил. лв. финансови разходи. Отчетена е счетоводна загуба в размер на 304 х. лв.

По отношение на вземането на „ВДХ“ АД от „ТРАНЕКС“ АД с ЕИК:[ЕИК], в хода на ревизионното производство е установено, че същото е възникнало на основание: Договор за заем от 18.06.2014 г. за 1 361 100,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 29.09.2014 г. за 769814,66 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 06.01.2015 г. за 225548,48 лв. без посочен срок на погасяване и годишна лихва 7%; Договор за заем от 13.04.2015 г. за 93_061,26 лв. без посочен срок на погасяване и годишна лихва 7%; Договор за заем от 07.05.2015 г. за 369123,24 лв. без посочен срок на погасяване и годишна лихва 7%; Договор за заем от 03.12.2015 г. за 472792,68 лв. без посочен срок на погасяване и годишна лихва 7%л Общо вземанията са в размер на 5664594,94 лв., в т. ч. лихви - 709149,90 лв., и главница - 4955445,04 лв. През 2016г. на „ТРАНЕКС“ АД отново са предоставени заеми общо в размер на 1118200,00 лв. „ТРАНЕКС“ АД е регистрирано на 31.08.2010г. През 2014г. дружеството е реализирало приходи от основна дейност – 1 511 хил. лв., финансови приходи – 1 334 хил. лв., общо приходи – 2845 хил. лв., има отчетени 841 хил. разходи от дейността и 723 хил. лв. финансови разходи. Отчетена е счетоводна печалба 1 281 х. лв.

По отношение на вземането на „ВДХ“ АД от „ТРАНССТРОЙ-БУРГАС“ АД с ЕИК 02003626, е установено в хода на ревизионното производство, че същото е възникнало на основание: Договор за заем от 12.05.2014 г. за 135000,00 лв. със срок на погасяване до 31.12.2017 г. и годишна лихва 7%; Договор за заем от 29.11.2014г. за 50000,00 лв. със срок на погасяване до 31.12.2017г. и годишна лихва 7%. Общо вземанията на „ВДХ“ АД по кредити са в размер на 233527,42 лв., в т. ч. лихви - 21767,42 лв. и главница - 211760,00 лв. „ТРАНССТРОЙ-БУРГАС“ АД е регистрирано на 21.07.1994 г. През 2014г. е реализирало приходи от основна дейност – 182 хил. лв., други приходи – 256 хил. лв., има отчетени 2321 хил. лв. разходи, от които 426 хил. лв. финансови разходи. Отчетена е счетоводна загуба от 1883 х. лв.

Лихвите по всички заеми, обект на цедиране, са изчислени към 30.12.2015г.

За втория договор за цесия от 30.12.2015г. е установено в хода на ревизионното производство и не е спорно в хода на съдебното производство, че въз основа на договор за прехвърляне на вземания-Цесия, ВОДСТРОЙ 98“ АД /предишно наименование на „ВДХ“ АД/, в качеството му на ЦЕДЕНТ, на основание чл. 99 от ЗЗД, прехвърля на „ТЕХНОЕКСПОРТСТРОЙ“ ЕАД, в качеството му на ЦЕСИОНЕР, посочените, установени въз основа на валидни писмени договори за заем, непогасените вноски по свои вземания в общ размер на 16 692827,12 лв. Съгласно договора продажната цена на вземанията, прехвърлени с договора за цесия са в общ размер на 2 003139,25 лв., със срок за заплащане до 05.01.2016г. Съгласно Договора за

цесия, се прехвърлят непогасените части по договорите за заем на Цесионера „ТЕХНОЕКСПОРТСТРОЙ“ ЕАД, които произтичат от следните договори за заеми:- Вземането на „ВДХ“ АД от „ АДОРИА ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е възникнало на основание: Договор за заем от 15.06.2015 г. за 40300,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%. /Предоставеният кредит от „ВДХ“ АД възлиза на 31_804,73 лв., в т. ч. лихви - 25_454,73 лв. и главница - 6350,00 лв. . „ АДОРИА ТРЕЙД“ ЕООД е регистрирано на 02.09.2013 г. През 2014 г. няма деклариран материални активи, има вземания за 10 хил. лв., други инвестиции за 2000 хил. лв. и парични средства за 1339 хил. лв. За същия период дружеството е реализирало приходи от основна дейност – 39 хил. лв., има отчетени 43 хил. лв. разходи от основна дейност и 239 хил. лв. финансови разходи. Отчетена е счетоводна загуба 243 х. лв. - Вземането на „ВДХ“ АД от „ВИЛИ ВИСТ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] е възникнало на основание: Договор за заем от 30.06.2014 г. за 352000,00 лв. със срок на погасяване до 31.12.2015 г. и годишна лихва 8%; Договор за заем от 18.07.2014 г. за 20000,00 лв. със срок на погасяване до 31.12.2015 г. и годишна лихва 7%; Договор за заем от 05.08.2014 г. за 900000,00 лв. със срок на погасяване до 31.12.2015 г. и годишна лихва 7%; Договор за заем от 24.09.2014 г. за 381000,00 лв. със срок на погасяване до 31.12.2015 г. и годишна лихва 7%; Договор за заем от 19.08.2015 г. за 86000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 09.10.2015 г. за 7800,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%. Вземанията по кредити са общо в размер на 1589523,16 лв., в т. ч. лихви - 190278,16 лв. и главница - 1399245,00 лв. „ВИЛИ ВИСТ“ ЕАД е регистрирано на 07.11.2013 г. През 2014 г. дружеството не е реализирало приходи от основна дейност, има деклариран 401 хил. лв. финансови приходи. Отчетени са 279 хил. разходи от дейността; 6595 хил. лв. разходи от обезценка на финансови активи и 3605 хил. лв. финансови разходи. Отчетена е счетоводна загуба 10078 х. лв.

По отношение на Вземането на „ВДХ“ АД от „ДЕНИТИ МАРК“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е установено, че същото е възникнало на основание: Договор за заем от 02.02.2015г. за 60800,00 лв. със срок на погасяване 2г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7; договор за заем от 01.09.2015 г. за 100800,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 19.10.2015 г. за 180,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; договор за заем от 06.11.2015 г. за 100000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%. Вземането е общо в размер на 261780,00 лв., /в РД е допусната техническа грешка и е записано 241639,18 лв./ През 2016 г. на „ДЕНИТИ МАРК“ ЕООД отново са предоставени заеми общо в размер на 701600,00 лв., част от които са погасени, а остатъка е цедиран в края на годината. „ДЕНИТИ МАРК“ ЕООД е регистрирано на 01.10.2013 г. През 2014 г. дружеството не е отчетило дейност – няма реализирани приходи и разходи. През 2015 г. са деклариран финансови приходи – 166 хил. лв.; финансови разходи – 174 хил. лв. и е отчетена счетоводна загуба 14 х. лв.

По отношение на вземането на „ВДХ“ АД от „ДОМО КОНЕКТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], в хода на ревизионното производство е установено, че същото е възникнало на основание: Договор за заем от 23.07.2014г. за 494_804,00 лв. със срок на погасяване 7 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 5,9%. Общо дължимата сума по договора за заем е в размер на 544_064,49 лв., от които лихви - 49260,49 лв. и главница - 494804,00 лв. „ДОМО КОНЕКТ“ ЕООД е регистрирано на 09.07.2014 г. През 2014 г. са деклариран финансови приходи – 13 хил. лв.; финансови разходи – 15 хил. лв. и е отчетена счетоводна загуба 2 х. лв. През 2015г. също са деклариран само финансови приходи и финансови разходи и е отчетена счетоводна загуба 5 х. лв.

По отношение на вземането на „ВДХ“ АД от „КЕЙ ПИ СИ ЕМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], в хода на ревизионното производство, е установено, че същото е възникнало на основание: Договор за заем от 12.12.2014 г. за 4013000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 11.02.2015 г. за 39_000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 6,5%; Договор за заем от 20.02.2015 г. за 111500,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 10.03.2015 г. за 290000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 6,5%; Договор за заем от 01.06.2015 г. за 3000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 07.08.2015 г. за 8200,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 31.08.2015 г. за 20020,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 26.10.2015 г. за 2 500 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 29.10.2015 г. за 261 000 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 30.10.2015 г. за 102450,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 30.11.2015 г. за 402000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 11.12.2015 г. за 60_000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 14.12.2015 г. за 373800,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 15.12.2015 г. за 631000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%. Общо дължимата сума от „КЕЙ ПИ СИ ЕМ“ ЕООД по кредити е в размер на 3832686,42 лв., в т. ч. лихви - 333_926,42 лв. и главница - 3498760,00 лв. „КЕЙ ПИ СИ ЕМ“ ЕООД е регистрирано на 23.10.2009г. През 2014 г. е реализирало общо приходи в размер на 309 х. лв., в т. ч.: от основна дейност в размер на 287 х. лв. и финансови приходи 22 х. лв. Разходи за оперативна дейност -114 х. лв., финансови разходи-49 х. лв. Счетоводният финансов резултат е печалба за 2014г. в размер на 146 х. лв. В баланса са посочени задължения в общ размер на 1095 х. лв. за 2014г. Установено е, че през 2016г. на „КЕЙ ПИ СИ ЕМ“ ЕООД отново са

предоставени заеми общо в размер на 5231820,00 лв. На 12.05.2016г. между „ВОДСТРОЙ 98“ АД като цедент и „КЕЙ ПИ СИ ЕМ“ ЕООД като цесионер е сключен договор за продажба на вземания на „ВОДСТРОЙ 98“ АД от различни длъжници, по който „КЕЙ ПИ СИ ЕМ“ ЕООД е следвало да заплати 12112000,00 лв. в деня на сключване на договора. На 12.05.2016г. е сключен и договор за цесия между КОНСОРЦИУМ М. - ВОДСТРОЙ Д. - цедент и „КЕЙ ПИ СИ ЕМ“ ЕООД - цесионер, съгласно който цедентът е прехвърлил на цесионера свое вземане от „ВОДСТРОЙ 98“ АД по договор за заем в размер на 15597502,47 лв. на цена от 5_399_110,00 лв., платима до 11.06.2016г. Според органите по приходите от двата договора недвусмислено може да се направи извод, че вземанията на „ВОДСТРОЙ 98“ АД от „КЕЙ ПИ СИ ЕМ“ ЕООД, които са били цедирани с настоящата цесия, са били събираеми и че продажбата им е явна форма на отклонение от данъчно облагане.

В хода на резизията е установено, че вземането на „ВДХ“ АД от „ЛАРЕЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е възникнало на основание: Договор за заем от 08.08.2014 г. за 3000,00 лв. със срок на погасяване 1 г. от постъпване на сумата по сметка на заемателя и годишна лихва 7%. Общо вземанията по предоставения заем са в размер на 5079,15 лв., в т. ч. лихви – 599,15 лв. и главница - 4480,00 лв. „ЛАРЕЯ“ ЕООД е регистрирано на 29.06.2012г. През 2014г. е реализирало приходи от оперативна дейност в размер на 937 х. лв. Разходи от оперативна дейност - 404 х. лв., финансови разходи -28 х. лв. Счетоводният финансов резултат е печалба за 2014 г. - 505 х. лв. В баланса са посочени задължения в общ размер на 396 х. лв. за 2014 г. На 12.05.2016 г. между „ВОДСТРОЙ 98“ АД като цедент и „ЛАРЕЯ“ ЕООД като цесионер е сключен договор за продажба на вземания на „ВОДСТРОЙ 98“ АД от различни длъжници/ повечето включени и в настоящите цесии, на които отново са давани заеми през 2016 г./ „ЛАРЕЯ“ ЕООД е следвало да заплати цена по цесията в размер на 155300,00 лв., поради което ревиизращите органи са приели, че „недвусмислено може да се съди, че вземанията на „ВОДСТРОЙ 98“ АД от „ЛАРЕЯ“ ЕООД, които са били цедирани с настоящата цесия са били събираеми и че продажбата им е явна форма на отклонение от данъчно облагане.

Вземането на „ВДХ“ АД от „ЛИДЕА“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е възникнало на основание: Договор за заем от 18.03.2015 г. за 754_000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 07.09.2015 г. за 1900,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 26.10.2015 г. за 300_000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7 ; Договор за заем от 02.11.2015 г. за 2800,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%. Вземанията по предоставените кредити са общо в размер на 741060,40 лв., в т. ч. лихви - 64330,40 лв. и главница - 676730,00 лв. „ЛИДЕА“ ЕООД е регистрирано на 11.09.2013 г. През 2014 г. не е реализирало приходи от основна дейност, финансови приходи в размер на 41 х. лв. Разходи за оперативна дейност в размер на 1 х. лв. и финансови разходи в размер на 94 х. лв. Счетоводният финансов резултат е загуба за 2014 г. в размер на 54 х. лв. В баланса са посочени задължения в общ размер на 2 609

х. лв. за 2014г. През 2016 г. на „ЛИДЕА“ ЕООД отново са предоставени заеми общо в размер на 44850,00 лв.

Вземането на „ВДХ“ АД от „МАГНА-ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е възникнало на основание: Договор за заем от 01.10.2015 г. за 567780,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 06.11.2015 г. за 100000,00 лв. със срок на погасяване 1 г. от постъпване на сумата по сметка на заемателя и годишна лихва 7%.; Договор за заем от 22.12.2015 г. за 5800,00 лв. със срок на погасяване 1 г. от постъпване на сумата по сметка на заемателя и годишна лихва 7%. Вземанията по предоставени заеми са общо в размер на 467144,59 лв., в т. ч. лихви - 117164,59 лв. и главница - 349980,00 лв. Дружеството е регистрирано на 19.08.2009 г. През 2014 г. е реализирало приходи в общ размер 25 хил., в т. ч.: от оперативна дейност -1 хил. лв. и финансови приходи - 24 х. лв. Разходи за оперативна дейност - 41 х. лв. и финансови разходи - 110 х. лв. Счетоводният финансов резултат е загуба за 2014 г. в размер на 166 х. лв. В баланса са посочени задължения в общ размер на 3108 х. лв. за 2014 г. През 2016 г. на дружеството отново са предоставени заеми общо в размер на 401800,00 лв., част от които са погасени, а остатъка е цедиран в края на годината.

Вземането на „ВДХ“ АД от „МВМ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е възникнало на основание: Договор за заем от 08.04.2014 г. за 700000,00 лв. със срок на погасяване 1 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 03.10.2014 г. за 700000,00 лв. със срок на погасяване 1 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 02.12.2014 г. за 160,00 лв. със срок на погасяване 1 г. от постъпването на сумата по сметката на заемателя и годишна лихва 7%; Договор за заем от 19.01.2015 г. за 80_000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 6.5%; Договор за заем от 10.07.2015 г. за 50000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 16.10.2015 г. за 201190,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%; Договор за заем от 26.10.2015 г. за 350000,00 лв. със срок на погасяване 2 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%. Общо вземанията са в размер на 1492143,79 лв., в т. ч. лихви - 98503,79 лв. и главница - 1393640,00 лв. Дружеството е регистрирано на 13.12.2011 г. През 2014 г. е реализирало само финансови приходи в размер на 17 хил. лв. Разходи за оперативна дейност 193 хил. и финансови разходи 364 хил. лв. Счетоводният финансов резултат за 2014 г. е загуба в размер на 540 х. лв. В баланса са посочени задължения в общ размер на 3079 х. лв. за 2014г. През 2016 г. на дружеството отново са предоставени заеми общо в размер на 53500,00 лв.

В хода на ревизионното производство е установено, че вземането на „ВДХ“ АД от „МЕТРОЛЕНД“ АД с ЕИК[ЕИК] е възникнало на основание: Договор за заем от 10.11.2014 г. за 500_400,00 лв. със срок на погасяване 1 г. от предаване на сумата и годишна лихва 7%. Вземанията по предоставени заеми са общо в размер на 540195,70 лв., в т. ч. лихви - 39795,70 лв. и лавница - 500400,00 лв. Дружеството е регистрирано на 29.06.2009 г. През 2014 г. е реализирало

приходи в общ размер на 22 хил. лв., в т. ч. 4 х. лв.- приходи от оперативна дейност и 18 х. лв. финансови приходи. Разходи за оперативна дейност 15 хил. и финансови разходи 6 хил. лв. Счетоводният финансов резултат е печалба за 2014 г. - 1 х. лв. В баланса са посочени задължения в общ размер на 645 х. лв. за 2014г.

Вземането на „ВДХ“ АД от „ФОПИС-КОНСУЛТ“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], вх. 4, ет. 5, ап. 73, с ЕИК:[ЕИК], е възникнало на основание: Договор за заем от 21.07.2014 г. за 4 700 000 лв. със срок на погасяване 7 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 5,9%; Договор за заем от 08.07.2015 г. за 1843312,41 лв. със срок на погасяване 1 г. от предаване на сумата и годишна лихва 7%. Общо предоставените заеми са в размер на 6863560,51 лв., в т. ч. лихви в размер на 577497,70 лв. и главница в размер на 6286062,81 лв. „ФОПИС-КОНСУЛТ“ ЕООД е регистрирано на 22.03.1994 г. През 2014 г. е реализирало приходи в общ размер на 561 хил. лв., в т. ч. 424 х. лв.- приходи от оперативна дейност и 137 х. лв. финансови приходи. Разходи за оперативна дейност 107 хил. и финансови разходи 166 хил. лв. Счетоводният финансов резултат е печалба за 2014 г. - 288 х. лв. В баланса са посочени задължения в общ размер на 6 119 х. лв. за 2014 г. През 2016 г. на дружеството отново са предоставени заеми общо в размер на 58276,00 лв.

Вземането на „ВДХ“ АД от „ФОРЕСТ СТАРТ“ АД с ЕИК[ЕИК] е възникнало на основание: Договор за заем от 25.11.2013 г. за 300000,00 лв. със срок на погасяване 1 г. от датата на сключване на договора и годишна лихва 7%. Общо в размер на 343925,00 лв., в т. ч. в размер на 43925,00 лв. и главница - 300000,00 лв. Дружеството е регистрирано на 06.11.2013 г. През 2014 г. е реализирало приходи в размер на 767 хил. лв., в т. ч. 757 х. лв. приходи от оперативна дейност и 10 х. лв. финансови приходи. Разходите му за оперативната дейност са в размер на 755 хил. лв. и извънредни разходи - 11 х. лв., общо разходи - 766 х. лв. Счетоводният финансов резултат е печалба за 2014 г. - 1 х. лв. В баланса са посочени задължения в общ размер на 636 х. лв. за 2014 г.

В хода на ревизионното производство е установено, че за отчетен период 2015г. по счетоводна сметка 629-2 „Финансови разходи по договори за цесия“ ревизираното дружество отчита разход в размер на 29 380 280,87 лв., който представлява разлика между номиналната стойност на вземанията, по посочените по-горе договори за заем и цената, по която същите, се продават чрез посочените по-горе два договора за цесия от 30.12.2015г., в посочените размери и на посочените по-горе основания на приобретателите Цесионери: 1/. „ТЕХНОЕКСПОРТСТРОЙ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] и 2/. „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО – ХОЛДИНГ“ ЕАД.

Същото е надлежно отразено при формиране на счетоводния, респективно на данъчния финансов резултат за 2015 година – основа за определяне на дължимия корпоративен данък, тъй като със същия на основание чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗКПО не е извършено преобразуване.

С ИПДПОЗЛ №Р-29002921003513-040-002/29.11.2021г. от органите по приходите са изискани обяснения и доказателства от ревизираното лице относно: причината, поради която са отпуснати кредитите на фирмите,

описани подробно и цедирани с договори за прехвърляне на вземане (цесия) от 30.12.2015г., сключени между „ВОДСТРОЙ 98“ АД като ЦЕДЕНТ и „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО – ХОЛДИНГ“ ЕАД като ЦЕСИОНЕР и между „ВОДСТРОЙ 98“ АД като ЦЕДЕНТ и „ТЕХНОЕКСПОРТСТРОЙ“ ЕАД като ЦЕСИОНЕР.

От ревизираното лице с придружително писмо №Р-29002921003513-ПРД-018-И/14.01.2022г. са дадени писмени обяснения, съгласно които отпуснатите кредити са с уговорени клаузи за получаване на възнаградителна лихва. Последната е начислена и отчетена като приход във „ВОДСТРОЙ 98“ АД /предходно наименование на „ВДХ“ АД/ към 31.12.2015г. и в предишните години, в зависимост от датата на отпускане на заемите. Посочено е, че след отпускането на заеми, започват преговори за продажбата на „ВДХ“ АД. С писмо от 11.12.2021 г. бъдещият купувач на дружеството „ХИДРОСТРОЙ“ АД поставя условие вземанията, които не са свързани с основната дейност на дружеството, да бъдат събрани, тъй като не може да се изчисли тяхната събираемост и стойността им като актив на дружеството. Със същото писмо, при изпълнение на описаното условие, „ХИДРОСТРОЙ“ АД оферира цена за 99.98% от капитала на „ВДХ“ АД в размер на 30 000 000,00 лв. и срок за сключване на договор за покупко- продажба – месец март 2016г. Въз основа на проведените преговори за продажба на дружеството и поставеното условие от бъдещия преобретател, в изпълнение на чл. 22 ал. 1 от Закона за счетоводство/ЗСч/, М. 9 и предвид предстоящата продажба на акциите на „ВДХ“ АД, е извършена годишна инвентаризация на активите и пасивите. Дружеството е възложило на независим оценител да извърши оценка на вземанията, описани в двете процесни цесии. След направената пазарна оценка и анализ на многократно водената кореспонденция с длъжниците, относно възможността да погасяват редовно отпуснатите им кредити и начислените им лихви е установено, че дружеството отпуска заеми, за които ежегодно отчита приходи от договорените лихвени проценти, които не съответстват на паричните постъпления през периодите на сключените договори за заем. Предвид тези обстоятелства, както и предложената оферта от „ХИДРОСТРОЙ“ АД, ръководството на „ВДХ“ АД е взело решение, че може да прехвърли свои вземания, на базата на извършената експертна оценка, вместо да признава загуба от обезценка за счетоводни цели, която няма да бъде призната за данъчни цели в годината на признаването им. Ревизираното лице посочва в обясненията си в хода на ревизионното производство, което поддържа изцяло в хода на съдебното производство, че основната причина да бъдат цедирани описаните вземания е условието на бъдещия купувач „ХИДРОСТРОЙ“ АД и реализирането на по-висока продажна цена за акциите на „ВДХ“ АД. Относно критериите за избор на цесионерите е посочено, че ръководството на дружеството се е договаряло със свои дългогодишни контрагенти, с които има договорни отношения по изпълнение на различни видове дейности – „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО – ХОЛДЕНГ ЕАД и „ТЕХНОЕКСПРОТСТРОЙ“ ЕАД.

Въз основа на установените в хода на ревизионното производство факти, приходните органи, са направили анализ на съдържанието на договорите за заем, вземанията по които са предмет на последващите процесни две цесии

от 30.12.2015г., като са приели, че договорите за заем в значителна част са еднотипни, като са предоставяни средства на заемополучателите с цел оборотни средства, като не са предприети действия по събираемост, при неизпълнение и забава по договорите, не са предприемани действия и по отношение обявяване на заемополучателите в несъстоятелност, тогава, когато не са изпълнявани задължения за изпълнение по договорите, както и не са изисквани и предоставяни обезпечения по договорите за заем.

Органите по приходите, в РД и РА, са изложили съображения, че финансовите отчети на заемополучателите за предходната 2014г. година показват, че са в лошо финансово-икономическо състояние поради: ниска ликвидност, минимални или отрицателни стойности на отношението печалба към текуща загуба, превишение на сумата на годишните разходи спрямо сумата на годишните приходи, активи в минимални размери или в размери, които са недостатъчни да покрият главниците по заемите, задължения на значителна стойност. Лошото икономическо състояние на заемополучателите за годините преди сключването на договорите за заем е потвърдено и от независим оценител в извършената от него оценка на вземанията във връзка със сключването на договорите за цесия. В оценката, изготвена на база данни от ГФО на заемополучателите за 2014г., се съдържа констатации за икономическото им състояние – изключително ниски или отрицателни стойности на показателя ликвидност, минимални или отрицателни стойности на съотношението печалба към текуща загуба, като повечето от дружествата са оценени като декапитализирани дружества. От ГФО на заемополучателите за двете предходни години преди подписването на договорите за заем е установено, че тези дружества имат задължения към трети лица, отчитат загуба, недостатъчно или никакви приходи от основна дейност за покриването дори на текущите им разходи, което прави невъзможно покриването на допълнителни задължения по договорите за заем. Доколкото са отчитани приходи, те в преобладаващата част са финансови и не са от основната дейност на дружествата. Въз основа на събраните в хода на ревизионното производство доказателства, ревизиращите органи са констатирани и приели, че финансовите отчети на дружествата заемополучатели от жалбоподателя :„АРИА БИЛД“ ЕООД, „ЕЛЕНИКА“ ЕООД, „ТРАНЕКС“ АД, „ АДОРИА ТРЕЙД“ ЕООД, „ДЕНИТИ МАРК“ ЕООД, „ ДОМО КОНЕКТ“ ЕООД, „ЛАРЕЯ“ ЕООД, „ЛИДЕА“ ЕООД, „МАГНА - ГРУП“ ЕООД, „ФОПИС-КОНСУЛТ“ ЕООД са изготвени от едно и също лице - А. Ф.- С.. Установено е, че финансовите отчети на „АСТЪН ОПТИМУМ“ ЕООД, „БОЯНА ПРОПЪРТИ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕАД, „М2 КРИЕЙТИВ СТУДИО“ ООД, „МИА БИЛД“ ЕАД, „НИЯ ПРОМ“ ЕООД, „ПАНАМА РИЪЛТИ“ ЕООД са съставени от „АР ПИ ВИ ПАРТНЕРС“ ООД. Финансовите отчети на „Т-ПАРТНЕРС“ ЕООД, „МВМ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, „МЕТРОЛЕНД“ АД са изготвени от Е. А.. Финансовите отчети на „БОЯНА ПРОПЪРТИ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕАД, „МИА БИЛД“ ЕАД, „ТРАНЕКС“ АД, „ВИЛИ ВИСТ“ ЕАД, „МЕТРОЛЕНД“ АД, за които се изисква одиторска заверка, са заверени от регистриран одитор С. Д. с №0511, която е одитор и на ревизираното дружество.

Въз основа на констатираните факти в хода на ревизионното производство, ревизиращите органи са достигнали до извод, че е налице свързаност между

описаните дружества заемополучатели. С оглед на установената невъзможност на заемополучателите да изпълнят задълженията си към ревизираното дружество, приходните органи са счели, *че чрез сключените сделки, оформени като договор за заем, се прикрива „сделка за насочване на едностранен паричен поток от „ВДХ“ АД към неплатежоспособни лица“*, в следствие на което са отчетени и разходи в особено големи размери, довели до отклонение от данъчно облагане.

Ревизиращите органи са направили извод, че към датата на сключване на договорите за заем, заемополучателите са били в невъзможност да погасяват заемите, които са им предоставени. Приели са, че предоставянето на заемите е без реални икономически мотиви, което противоречи на икономическата логика за деяния на търговец, действаш в условията и по правилата на грижата на добър стопанин. При сключването на договорите за заем от заемополучателите не е представена, а и от ревизираното лице не е изискана стратегия, обосновка или мотиви, с които заемателите да заявят намеренията си за какво ще се използва заемната сума, съответно как ще бъдат генерирани приходи и не на последно място как ще бъдат погасявани главниците и задълженията за лихви. Ревизиращите органи, с оглед съдържанието на договорите и техния анализ, са приели, че от ревизираното лице не са предприети реални и ефективни действия за събиране на вземанията по договорите заеми; не са начислявани неустойки; не е обявена предсрочна изискуемост на вземанията, не са предприети действия за прекратяването на договорите, не са предявени съдебни искиове за погасяване на задълженията и други подходящи действия от търговската практика, приложими за разглеждания казус. Същевременно за всички договори за заеми, ревизираното дружество е сключило договори за цесии. В резултат на това над 80% от стойността на вземанията по договорите за заеми е отписана като финансов разход. От представените писма, адресирани до заематели, в хода на ревизионното производство е установено, че от страна на заемополучателите не е налице отказ от погасяване на заемите. В действителност е поискана отсрочка.

Въз основа на тези факти, ревизиращите органи са приели, че продажбата на вземанията, по сключените договори за заем, подробно описани по-горе, във фактическата част на това решение, е извършена, без да е извършен анализ на обезценка на вземанията от ревизираното лице. Наведени са доводи, че от дружеството не е извършвана обезценка на заемите, каквото е изискването на прилаганата от него счетоводна политика. Не е спорно, а се установява и от писмените доказателства по делото, че от ръководството на ревизираното лице е взето решението за цедиране на вземанията по договорите за заем през месец декември 2015г. *Според органите по приходите, тези действия са квалифицирани като такива, целящи единствено намаляване на счетоводния финансов резултат и отклонение от данъчно облагане.* Органите по приходите са застъпили тезата, че признаването за данъчни цели на отчетените финансови разходи във връзка с вземанията по договори за заеми, е свързано с изпълнение на правилата на глава четвърта на ЗКПО „Предотвратяване на отклонение от данъчно облагане“. Наведени са и доводи, че в областта на гражданското и търговското право сключването на

сделки, които се реализират при условия, различни от пазарните условия, не поражда неблагоприятни последствия за страните по тях. Въз основа на събраните данни, ревизиращите органи са приели, че предоставянето на заеми на лица, които са в условия, извън пазарните и последващата продажба на тези вземания по заеми чрез договори за цесия, е реализирано отклонение от данъчно облагане по смисъла на ЗКПО.

По същество ревизиращите органи приемат, че предоставянето на заеми от ревизираното лице, по процесните договори за заем, представлява относително симулативна сделка, с която се прикрива *„сделка за насочване на едностранен паричен поток от „ВДХ“ АД към неплатежоспособни лица“*, като последващото цедиране на непогасения размер на вземанията по процесните заеми, е само и единствено с цел отклонение от данъчно облагане, поради което и е реализирано отклонение от данъчно облагане по смисъла на ЗКПО. Прието е, че възникването на вземания от посочените заемополучатели, представлява относително симулативна сделка, като не се очаква тези заеми да бъдат погасявани, съгласно условията по договорите, които ги обективират, с което ревизираното лице е изградило изначално конструкция за данъна измама и избягване на данъчно облагане, като е сключило относително симулативни сделки с лица, за които е знаело, че не могат да заплатят задълженията си по договори за заем, и след като ги цедира да реализира и отчете загуби. Според органите по приходите, ревизираното дружество не се е интересувало от факта дали заемополучателите ще върнат заетите им суми. Прието е, че са предоставяни парични средства на заемополучателите, като не се е очаквало вземанията от тях да бъдат погасени, защото икономическо състояние на заемодателите не им позволява връщането дори на главниците по задълженията. Според органите по приходите чрез предоставянето на средства по договори за заем и последващото цедиране на вземанията по тях на много по-ниска стойност от номиналната стойност на вземанията, които не са погасени по договорите за заем, е постигнато като резултат отчитане на финансови разходи, което по същество представлява отчитане на очаквани по размер загуби от договорите за заеми, представени счетоводно през ревизирания период под формата на финансови разходи.

Предвид така изложеното, органите по приходите са обосנוвали извод, че по своята същност отчетените от ревизираното дружество финансови разходи „на практика представляват предварително планирани и оценени по размер счетоводни загуби по сключените договори за заеми“, които сделки са относително симулативни, с които се прикрива *„сделка за насочване на едностранен паричен поток от „ВДХ“ АД към неплатежоспособни лица“*. Прието е, че извършените от ревизираното дружество сделки се отличават от сделките от същия вид при обичайни условия, като по силата на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО в конкретния случай е налице отклонение от данъчно облагане.

Така отчетените разходи според органите по приходите имат характер на разходи, несвързани с дейността, като в тази връзка на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО с разходите следва да се извърши регулация за данъчни цели. Органите по приходите са счели, че е налице и предвидената в чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО хипотеза - *фикция за отклонение от данъчно облагане под*

*формата на изплащане за своя сметка на кредити, несвързани с дейността и предоставени на неплатежоспособни заемополучатели. На следващо място органите по приходите са изложили аргументи, че предвид очакваното от ревизираното лице неизпълнение на задълженията по договорите за заем от заемополучателите, може да се заключи, че е налице несъответствие между външното волеизявление и реалната воля на страните за постигане на резултати по разглежданите договори за заем, с което се изпълнява фактическият състав на привидна и прикрита сделка. Сключвайки разглежданите договори за заем, страните по тях, „очевидно“ не са желали да настъпят договорените с тях резултати. С оглед установената невъзможност на заемополучателите да изпълнят задълженията си към ревизираното дружество, факт, който според органите по приходите следва да е бил известен на „ВДХ“ АД към датите на сключването на договорите за заем, ревизиращите органи приемат, в РА и РД, че чрез *сключените привидни сделки*, оформени като договор за заем, се прикрива истинската, прикритата сделка: „за насочване на едностранен паричен поток от „ВДХ“ АД към неплатежоспособни лица“. Допълнителен аргумент органите по приходите черпят от факта, че няма реално плащане от цесионерите във връзка със сключените договори за цесии. Отношенията са уредени чрез сключени в същия ден споразумения за прихващане. При тези изводи, ревизиращите органи приемат, че действията на ревизираното лице, изначално са реализирани при *явно отклонение от обичайните условия на сделки от същия вид, поради което и резултатът от тези сделки подлежи на регулиране по реда на чл. 16, ал.3, вр. чл. 1 от ЗКПО и отчетените разходи от ревизираното лице, при извършване на цесиите към 30.12.2015г., за процесния период 2015г. в общ размер от 29 380 280.87 лв. са определени като разходи, несвързани с дейността и на основание чл. 26, ал.1 от ЗКПО, е преобразуван финансовия резултат на дружеството чрез увеличение за процесната 2015г. и върху разлера, са начислени и процесните лихви за забава.**

Въз основа на извършения анализ на доказателствата, органите по приходите са достигнали до извод, че: „действията на ревизираното дружество не са свързани с постигането на печалба от дейността, а са схема за движение на парични средства към дружества в тежко финансово положение, от които не се очаква погасяване на размера на задължението по договора за заем. Прието е, че още в момента на възникване на вземанията по разглежданите договори за заем е било ясно, че заемополучателят няма възможност да погаси задълженията си по него. Като последица това е довело до отчетени финансови разходи в значителни размери, намаление на финансовия резултат на ревизираното дружество и определяне на дължим корпоративен данък за ревизирания период в намален размер“. Прието е, че фактическите действия на ревизираното дружество са реализирани „при явно отклонение от обичайните условия на сделките от същия вид, поради което резултатът от тези сделки подлежи на регулация по реда на чл. 16, ал. 3, връзка ал. 1 от ЗКПО, а отчетения във връзка с тях разход в размер на 29 380 280, 87 лв. има характер на разход, несвързан с дейността, с който на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО следва да се преобразува финансовият

резултат на „ВДХ“ АД.

По делото е приета в цялост административната преписка, в т.ч. 4 бр. Приложения, в т.ч. и Извършена оценка на справедливи стойности на финансови активи — вземания, възникнали в резултат от предоставени заеми от „ВДХ“ АД на търговски дружества по двата гореописани договора за прехвърляне на вземане (цесия) от 30.12.2015г. , извършена по частна експертиза, възложена от ревиизраното лице, за определяне на справедлива стойност за продажба на финансовите активи-вземания, преди извършване на процесните цесии от „Огис“ ЕООД, от лицензиран оценител О. С.. Представена и приета е по административната преписка, във връзка с оспорването на РА, по административен акт и частна експертиза-оценка на вземанията от м. май 2022г., изготвена от сертифициран оценител и.к. В. Г. П., за определяне на справедливи стойности на финансови активи — вземания, възникнали в резултат от предоставени заеми от „ВДХ“ АД на търговски дружества по двата гореописани договора за прехвърляне на вземане (цесия) от 30.12.2015г.

В хода на съдебното производство е допусната ССЧЕ, Заключението по която на ВЛ П. К., е прието по делото, неоспорено от страните и кредитирано от съда като компетентно и обективно. ВЛ е правоспособен лицензиран оценител на търговски предприятия и вземания, издаден от К. на независимите оценители в България (КНОБ), както и е дипломиран експерт – счетоводител, регистриран одитор с рег.номер 097 в списъка на Института на дипломираните експерт – счетоводители в България (И.). Заключението на ВЛ, изцяло потвърждава констатациите на ревиизращите органи, по отношение на установените факти в хода на ревизионното производство, а именно, че: За ревизирания период за корпоративен данък по ЗКПО от 01.01.2015 – 31.12.2015 е установен допълнителен корпоративен данък в размер на 2 950 045,31лв., въз основа на отчетени от ревизираното лице финансови разходи за цесии размер на 29 380 280,87лв., осчетоводени по счетоводна сметка 629-2, въз основа на сключени на 30.12.2015г. два договора за прехвърляне на вземания между Водстрой 98 АД (към настоящия момент „ВДХ“ АД) в качеството му на цедент и „Промислено строителство – холдинг ЕАД в качеството му на цесионер, както и между Водстрой 98 АД (към настоящия момент „ВДХ“ АД) в качеството му на цедент и „Техноекспортстрой“ ЕАД като цесионер. Вземанията по договорите за заем, предмет на съответните договори за цесия, са констатираните в хода на ревизионното производство, в РА, съответно РД, посочени в табличен вид по заемополучател, дата на сключване, размер, срок за погасяване и годишен лихвен процент, в табличен вид по т.1.1. от съдържанието на Заключението по Договор за цесия с Цесионер „Промислено строителство – холдинг“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], таблици л. 4-7 от Заключението и по т. 1.2 от съдържанието на Заключението по Договор за цесия с Цесионер „Техноекспортстрой“ ЕАД с ЕИК[ЕИК]-таблици л. 9-11 от Заключението. ВЛ установява, че всички предоставени по договорите за заем суми, са преведени по банков път, като са налице и частични погасявания по договорите, за срока на действие. Посочва, че анализът и оценката на вземанията, направена от ревиизраното лице, във връзка с продажба на вземанията по процесните договори за заем, е въз основа на

предложение и подготовка за продажба на ревизираното дружество, по оферта на „Хидрострой“ АД. Предвид предстоящата продажба на акциите на „ВДХ“ АД е извършена годишна инвентаризация на активите и пасивите на дружеството. Дружеството е възложило на независим оценител „Огис“ ЕООД, от лицензиран оценител О. С., със сертификат от К. на независимите оценители, да извършва оценка на вземанията, предмет на бъдещите договори за продажба чрез цесии. След направената пазарна оценка и анализ на многократно водената кореспонденция с длъжниците относно възможността да погасяват редовно отпуснатите им кредити и начислените им лихви е установено, че дружеството отпуска заеми, за които ежегодно отчита приходи от договорените лихвени проценти, които не съответстват на паричните постъпления през периодите на сключените договори за заем. След което ръководството на „ВДХ“ АД е взело решение, че може да прехвърли свои вземания на базата на извършена експертна оценка, вместо да признава загуба от обезценка за счетоводни цели, която няма да бъде призната за данъчни цели в годината на признаването им. В отговор на задача 3 по Експертизата, ВЛ, определя пазарна оценка на вземанията, предмет на двата договори за цесия от 30.12.2015г., като използва М. 39, съгласно който всички финансови активи (вкл. заеми, респективно вземания) подлежат на евентуална обезценка при наличието на признаци (обстоятелства) за това. Установяването на справедливата стойност на вземанията, респективно задълженията, се формализира чрез оценъчни анализи (тест за обезценка). При оценка на финансови инструменти, носители на парични потоци, оценъчният анализ, произтичащ от изискванията на международните оценителски стандарти и стандартите за финансово отчитане, обхваща анализ за наличие на признаци и обстоятелствата, които пораждат необходимостта от преоценка: наличие на индикации за финансови затруднения на длъжника; просрочие или нарушаване на клаузите по договорените плащания; когато заемодателят предоговаря условията по договорите, свързани с финансово затруднение на длъжника и прави отстъпки, каквито не би обсъждал при други обстоятелства; Има наличие на данни, показващи спад в очакваните парични потоци, включително от финансовите инструменти и др. Оценката на вземанията по справедлива стойност се материализира чрез технически инструментариум, в конкретния случай включващ: Приложим метод на оценка – Метод Чиста стойност на активите /Нетна балансова стойност; Оценка на степен на задължнялост на длъжника; Лостов ефект в резултат на използваните заеми; Преценка за адекватност на текущата стойност на базовите активи, генериращи паричните потоци и влиянието им върху погасяването на задължението. В конкретната хипотеза подходът и метод на оценка е в резултат на наличието на следните характеристики на оценявания обект – вземания: Без налична котировка на активен пазар; Без наличие на публична информация за текуща пазарна стойност на аналогични вземания; Неприложимост на опционно ценообразуване. Използваният допълнително технически инструментариум е във връзка с установяването на условия за обезценка, произтичащи както от самия инструмент, така и от финансовото състояние на длъжника, изразен чрез: Кредитния риск, т.е. несигурността относно способността на длъжника

да извърши изискваните плащания на падежа; Ликвидността и продаваемостта на инструмента; покритие на задълженията с налични насрещни реални активи. ВЛ е извършило цялостен анализ на финансово-икономическата обстановка в България и пазарът на заемни средства и кредити за 2015г., в т.ч. приложими лихвени проценти, както и фактите и данните за събираемост за процесния период. Въз основа на данните и анализа, ВЛ дава заключение, в т.ч. и изрично потвърждава пазарните стойности, в открито съдебно заседание, че: Пазарната стойност /цена на вземанията/, предмет на договора за цесия от 30.12.2015г. между „ВОДСТРОЙ 98“ АД /предишно наименование на „ВДХ“ АД/ като ЦЕДЕНТ и „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО – ХОЛДИНГ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] като ЦЕСИОНЕР е в размер на 2 003 263 лв. и на вземанията, предмет на договора за цесия от 30.12.2015г. между „ВОДСТРОЙ 98“ АД /предишно наименование на „ВДХ“ АД/ като ЦЕДЕНТ и „ТЕХНОЕКСПОРТСТРОЙ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] като ЦЕСИОНЕР е в размер на 2 003 139 лв., което изцяло съвпада с оценката направена по възлагане на ревизираното лице, преди извършване на процесните цесии от ВЛ. О.С..

По делото са представени и приети с административната преписка, на хартиен и магнитен носител, постановените актове, в т.ч. удостоверения за компетентност на издателите на актовете и валидността на електронни подписи и връчвания в хода на ревизионното производство, поради което и при липса на оспорвания в тази насока, не се констатира основания за незаконосъобразност на РА на това основание.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София-град, в настоящия състав достигна до следните правни изводи:

Жалбата до съда изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК срещу РА, в частта, която е обжалван по административен ред, се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **основателна**.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации и представените по делото доказателства, че №Р-29002921003513-091-001 от 13.06.2022г., издаден от М. В. С. - орган, възложил ревизията и Р. Й. Б. - ръководител на ревизията, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, и чл. 119, ал. 2, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Въз основа на изложеното и на основание приложените по делото писмени

доказателства, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на законоустановените процедури и не страда от наличието на процесуални пороци, които да водят до неговата отмяна на тези основания.

При анализа на твърденията на страните и доказателствата по делото, съдът прави извод, че не се оспорват констатациите на ревизиращите органи и установяванията в хода на ревизионното и съдебното производство. Т.е. не е налице спор по фактите. Фактическите констатации в хода на ревизионното производство, са установени и от заключението на ВЛ по приетата ССЧЕ. Спорът по същество се свежда до материалната законосъобразност на акта, във връзка със законосъобразността на начисления с РА, в оспорената част, корпоративен данък по ЗКПО за 2015г. в размер на 2 950 045,31 лв. и лихви в размер на 1 856 299,20 лв. вследствие на увеличение на финансовия резултат за 2015г. със сумата от 29 380 280,87 лв., въз основа на приетото от ревизиращите органи, че отчетеният разход не следва да се признае за данъчни цели на основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО и като такива по чл. 16, ал.3 ЗКПО, следва да се облажат по реда на чл.26, ал.1 от ЗКПО, като сделките по договорите за процесните цесии като сключени на цена, която води до отклонение от данъчно облагане в условията на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, на същото основание обосновава извод за отклонение от данъчно облагане, поради извода на ревизиращите органи, че тези цесии изначално са предвидени и сключени с цел, изграждането на схема, по която се отписват финансови разходи. Същевременно е оспорена материалната законосъобразност на акта по отношение на извода на ревизиращите органи, че договорите за цесии, за процесния период, не са документално обосновани и доказани по смисъла на Закона за счетоводството и ЗКПО, поради което на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО същите не могат да бъдат признати за данъчни цели, даколкото правопораждащия факт на възникването на вземанията по договори за заем, е квалифицирано от ревизиращите органи като „привидни сделки“, оформени като договори за заем, „които прикриват „истинската, прикритата сделка за насочване на едностранен паричен поток от „ВДХ“ АД към неплатежоспособни лица“. Оспорена е и обосноваването на акта и във връзка с това неговата материална законосъобразност, във връзка с изводите на ревизиращите органи за изначално изградена с цел отклонение от данъчно облагане, система от фиктивни договори за заем, които в последствие чрез цедирането им, да доведат единствено до намаляване на счетоводния финансов резултат по ЗКПО и отклонение от данъчно облагане, което по същество е данъна измама с цел постигане на данъчно предимство от ревизираното лице.

Предметът на настоящия спор не касае фактически констатации по ревизионния акт. Спорът е правен и се отнася до тълкуването и прилагането на ЗКПО, във връзка с изводите на ревизиращите органи за това, че отчетените счетоводни разходи по повод сключените договори за цесии, през 2015г., които имат за предмет вземания по договори за заем, които са приети за фиктивни, т.е. оотносително симулативни и сключени с цел изграждането и осъществяването на схема за данъчна измама, която като краен ефект има отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16 ал. 3 от ЗСПО, за

ревиизирания период 2015г., поради това, че не могат да бъдат документално обосновани и доказани по смисъла на ЗСч и ЗКПО, поради което и поради симулативността на правопораждащите сделки на вземанията, предмет на последващите договори за цесии, е изградена конструкция, която дава данъчно предимство и обосновава наличието на данъчна измама, поради което и разходите не могат да бъдат признати за данъчни цели и е преобразуван по реда на чл. 26, т.1 от ЗКПО данъчният резултат и е определен размер на данъка.

С оспорената част на ревизионния акт /РА/, е начислен корпоративен данък по ЗКПО за 2015г. в размер на 2 950 045,31 лв. и лихви в размер на 1 856 299,20 лв. вследствие на увеличение на финансовия резултат за 2015г. със сумата от 29 380 280,87 лв., като е прието, че продажбата на вземания на дружеството, за ревизирания период, чрез двата процесни договори за цесии, както следва: Договор за цесия от 30.12.2015г. между „ВОДСТРОЙ 98“ АД /предишно наименование на „ВДХ“ АД/ като ЦЕДЕНТ и „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО – ХОЛДИНГ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] като ЦЕСИОНЕР, на стойност 2 003 263 лв. и на вземанията, предмет на договора за цесия от 30.12.2015г. между „ВОДСТРОЙ 98“ АД /предишно наименование на „ВДХ“ АД/ като ЦЕДЕНТ и „ТЕХНОЕКСПОРТСТРОЙ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] като ЦЕСИОНЕР, на стойност 2 003 139 лв., са реализирани при явно отклонение от обичайните условия на сделките от същия вид, поради което резултатът от тези сделки подлежи на регулация по реда на чл. 16, ал. 3, връзка ал. 1 от ЗКПО, а отчетения във връзка с тях разход в размер на 29 380 280, 87 лв. има характер на разход, несвързан с дейността, поради относителна симулация на правопораждащия факт на задълженията, предмет на сделките, а именно относителна симулация на договорите за заем, предмет продажба, които са стойностите по експертна оценка, на продажба по процесните цесии от 30.12.2015г. с който на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО е преобразуван финансовият резултат на „ВДХ“ АД, като на основание чл. 16, ал. 3 и чл. 26, т. 1 от ЗКПО е преобразуван счетоводният финансов резултат на ревизираното дружество за 2015г., като е увеличен със сумата на разхода, отчетен при цедиране на вземанията по договорите за заем, и представляващ разлика между номиналната им стойност и цената, по която са цедирани.

Въз основа на установените факти, неоспорени от страните, както при ревизионното, така и при съдебното производство, съдът прави извод, че оспореният РА, е необоснован и като такъв противоречащ на материалния закон по следните съображения:

Резивизиращите органи, обосновават РА, на няколко различни хипотези и правни норми, с оглед фактическите установявания, които по своя характер, представляват различни и взаимоизключващи се правни основания и самостоятелни правни институти, съгласно правната теория и практика. Съдът намира за необходимо да разгледа и да посочи всяка от тези правни хипотези, представляващи основания, за издаването и на РА, с конкретното съдържание, в оспорената му част, като следва да се отбележи, че посочването на множество правни основания в мотивите, без конкретно доказване и обосноваване на правните основания за облагане по смисъла на ЗКПО, само по себе си не прави РА обоснован и съответен на материалния

закон.

Както в мотивите на РД и РА, така и в мотивите на Решението на Директора на Дирекция „ОДОП“ е развита теза, за налието на факти, обуславящи отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16, ал. 2, т. 3 ЗКПО, предложение последно, а именно, че сключените договори за заем, предмет на последващите два договора за цесия от 30.12.2015г, подробно описани във фактичката част на това решение, осъществяват хипотезата на „изплащане за своя сметка на кредити, несвързани с дейността“. Тази правна норма, е изцяло неотнормима към фактичките установявания по настоящото дело, поради това, че процесните договори за заем, не могат да бъдат квалифицирани като търговска сделка по см. на чл. 286, ал. 1 от ТЗ, именно защото не са изпълнявани по занятие, поради което и същите представляват, не договори за кредит, а договори за заем за предоставяване на оборотни средства, които се регулират от общите правила на ЗЗД. Чл. 16, ал.2, т.3 предл. последно, визира в хипотезата си изплащане за сметка на ревизираното лице, на вече съществуващи, валидни и съобразно клаузите им, изискуеми по падежи договори за кредит, предоставени на трето лице или в полза на самото ревизирано лице, които се изплащат от съответното ревизирано лице, без да са свързани с дейността му, или са получени от конкретното ревизирано лице и се заплащат от него, но усвоените средства, не се ползват и не са във връзка с дейността му. Тази хипотеза, макар и посочена в мотивите на РА, РД и в мотивите на Решението на Директора на Дирекция „ОДОП“, при ЦУ-НАП, е изцяло ирелевантна за процесния случай, поради което и съдът намира, че позоваването на тези правни норми в мотивите на оспорения акт, противоречи на материалния закон.

Следващото основание за издаване на РА, се основава на изводите на ревизиращите органи за относителна симулативност на процесните договори за заем, сключени в периода 2013-2015г., /посочени по вид, размер, лихви и стойности, както в РА, Заключение на ВЛ и подробно описани във фактичката част на настоящото решение/, предмет, към процесния ревизиран период на двата процесни договори за цесия от 30.12.2015г. Тези сделки- договори за заем са приети като такива по смисъла на чл.16, ал.3 от ЗКПО, т.е относително симулативни като е налице прикрита сделка, и във вр. чл. 16, ал.1 е налице отклонение от данъчно облагане и с разходите по тези сделки, несвързани с дейността, които са счетоводно отчетени към 2015, с оглед сключените договори за цесия, следва да се преобразува данъчния резултат по чл. 26, т.1 от ЗКПО и да се начисли данък по реда на чл. 16 от ЗКПО. Същевременно от ревизиращите лице е направен извод, че към момента на сключването на тези договори за заем, ревизиращото лице, изначално е изградило правна конструкция и документално е обосновало схема за данъчна измама, единствено с цел избягване на данъчно облагане чрез последващата продажба на вземанията, на стойност много по-ниска от номиналната и отчитането на разход, несвързан с дейността.

Изводите на ревизиращите органи касаят няколко правни института, които са различни по своя характер, а именно: симулативност на сделките по отношение на договорите за заем, изграждането на схема за избягване на данъчно облагане с цел постигане на данъчно предимство чрез отчитане на

разход, несвързан с дейността и законоустановеността на определяне на задължение по ЗКПО, при определяне на данъчната основа, което в процесния случай е извършено като данъчната основа е определена от ревизиращите органи, като разликата между номиналната стойност на вземанията, предмет на двата договора за цесия и действителната им продажна цена по договорите за цесии.

Изводът на ревизиращите органи за наличието на относителна симулация на процесните договори за заем, определени в РА, като привидни или прикрити, във вр. с прилежението на чл. 16, ал.3 във вр. ал.1 от ЗКПО, е необоснован и като такъв материално незаконосъобразен. Нормата на чл. 16, ал.3 предвижда самостоятелен фактически състав на отклонение от данъчно облагане, чието наличие е свързано с доказване на предпоставките за това. Не са представени доказателства, както в хода на ревизионното, така и при съдебното производство, от които може да се заключи, че жалбоподателят чрез сключените процесни договори за заем, участва във недействителни, привидни според ревизиращите сделки. Друг смисъл, освен вложения в чл. 17 ЗЗД, за наличието на симулативни сделки, в правото не съществува, а ответникът не доказва наличието на фактическия състав на симулативните сделки по смисъла на чл. 17 ЗЗД, защото той черпи изгодни за себе си правни последици, от това установяване.

При привидни сделки има съзнавано несъответствие между воля и изявление, тъй като страните изначално не желаят да настъпят правните им последици. Привидните сделки се сключват за да остане скрито за третите лица обстоятелството, кой е действителния титуляр на едно право, т.е. при привидните сделки е налице несъответствие между действителното и привидното положение. При привидните сделки винаги са налице две волеизявления – външно, което става достояние на третите лица и друго, с което се заявява, че страните не желаят да настъпи правното действие на сделката. Това са сделките сключени при т.н. абсолютна симулация. При сделки сключени в условията на абсолютна симулация, на практика сделка изобщо няма. Привидност е възможна и при хипотези на т.н. относителна симулация, каквито са изводите и твърденията на ревизиращите органи по отношение на процесните договори за заем, при която страните сключват *две сделки* – прикрита и привидна, като са манифестирали външно само привидната сделка, като в същото време са искали и са целели последиците на прикритата сделка. Във всички случаи, обаче валидна е втората прикрита сделка, при което във всички случаи, в т.ч. и по отношение на данъчните задължения се прилагат правилата на прикритата сделка. В конкретния случай не може да се намери логично обяснение на тезата на ревизиращите за привидност и симулация на процесните договори за заем, доколкото същите изобщо не са изследвали въпроса и не са констатирали характера на прикритата сделка. Бланкетното изявление, че с процесните договори за заем „се прикрива *„сделка за насочване на едностранен паричен поток от „ВДХ“ АД към неплатежеспособни лица“*“, е непонятно, с оглед ЗЗД, /в частност ТЗ/ за установяване и прилагане на правилата на прикритата сделка, защото никъде в националното и общностното право не съществува договор или сделка, която по своя характер е „насочване на едностранен паричен поток“.

Възможно е да е налице безвъзмездна сделка, като дарение, възможно е да е налице прикрита продажба, прихващане на вземания и т.н., но нито ЗЗД, нито Търговския закон, предвиждат като вид договор и съответно сделка „насочване на едностранен паричен поток към неплатежоспособни лица“, поради което и поради липсата на предмет на сочената от ревизиращите органи прикрита сделка в процесния случай, следва да се приеме, че такава не съществува, а с това и относителна симулация на процесните договори за заем. Липсва изобщо фактически и правен анализ в ревизионния акт относно характера и вида на прикритата сделка, съобразно фактическите установявания, за наличието на относителна симулация на договорите за заем, като доказателства в тази насока изобщо не са събрани и анализирани, поради което и следва да се приеме, че изводите на ревизиращите органи, в тази насока са изцяло бланкетни, недоказани и необосновани. Препращането към мотивите, изложени по отношение съставомерността на действията по чл. 16, ал. 2, т. 3 ЗКПО, както вече беше посочено е недопустимо, а и това е самостоятелно правно основание, предвидено в ЗКПО, което не е преюдициално или обосноваващо приложението на чл. 16, ал.3 от ЗКПО.

По ревизионната преписка и в хода на съдебното производство с оглед доказателствената тежест, която носи административният орган, в частност ревизиращите органи, категорично не са установени данни за прикрита или симулативна сделка, по отношение на вземанията по процесните договори за заем, които са предмет на последващите договори за цесия от 30.12.2015г. Не се констатират и данни и доказателства, които да обосновават извод за данъчна измама или злоупотреба с право, с оглед твърденията на ревизиращите органи, че такива са били изначално документално изградени от ревизираното лице, с цел отклонение и избягване от данъчно облагане, поради което изводите на ревизиращите органи са необосновани и материално незаконосъбрани и в тази част на РА.

Необосновани и недоказани остават и твърденията за изграждането на схема за данъчна измама, с единствената цел да се постигне данъчно предимство в полза на жалбоподателя чрез предприетите действия за отклонение от данъчно облагане. Предвидената по нормата на чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО хипотеза - фикция за отклонение от данъчно облагане под формата на изплащане за своя сметка на кредити, несвързани с дейността и предоставени на неплатежоспособни заемополучатели, при оспорване, каквото е налице в случая, е оборима, поради което и при оспорване от страна на ревизираното лице, в тежест на административния орган е да установи чрез пълно и главно доказване, наличието на предпроставките за отклонение от данъчно облагане по см. на чл. 16, ал.2, т. 3 от ЗКПО. В същия смисъл, при положение, че данъчните органи твърдят, че е изградена схема за избягване и отклонение от данъчно облагане, по реда на чл. 16, ал.3 от ДОПК, следва да докажат, че всички договори, в т.ч. процесните договори за заем и последващите договори за цесия, са сключени и осъществени само и единствено с цел отклонение от данъчно облагане. Приложимо по аналогия е тълкуването дадено по отношение на данъчна измама и данъчно предимство, като отклонение от данъчно облагане, съгласно мотивите на дело С-255/02 /X. (Halifax)/, по

отношение на удостоверените сделки, като съгласно мотивите на същото, за да е налице данъчна измама и данъчно предимство, постигащо отклонение на данъчно облагане, следва да е установено, че за всички участници в конкретните документирани сделки, е доказано *намерение* за създаването и използването на документите /договори, счетоводно отчитане, което в случая е установено, по договорите за заеми и последващите договори за цесия/, *единствено с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство*, като същевременно тези сделки не попадат в обхвата на независимата икономическа дейност на лицата и не са икономически обосновани. При всички случаи изграждането на такава симулативна конструкция на сделки с цел заобикаляне на закона и данъчна измама, следва да е безспорно установена въз основа на всички обективни данни, установени за конкретния случай, каквито не са събрани в хода на ревизионното и съдебното производство. В този смисъл са и мотивите по съединени дела С-354/03 /Оптиген (Optigen)/, С-355/02 /Фулкрум/ (Fulcrum)/ и С- 484/03 /Б. Х. С. (B. Haus S.)/. Ревизираното лице, следва да е знаело и да е изградило съответната симулативна конструкция, при наличието на умисъл. Всички тези предпоставки следва да са безспорно и категорично установени в хода на ревизионното производство, а с оглед доказателствената тежест в съдебното производство, да са установени от ответната страна, с оглед оспорването и доказателствената тежест, която носи и в хода на съдебното производство. Доказателства, в този смисъл не са представени. Предоставянето на заеми между търговци е допустимо, съгласно ЗЗД и когато не са търговски сделки по смисъла на ТЗ, същите се регулират от ЗЗД. В хода на съдебното производство, не се доказва недействителност, в частност твърдяната относителна симулативност на процесните договори за заем, както и обосноваването на извършваните последващи продажби на вземания по договорите за заем, с договори за цесия, само и единствено с цел различна от постигане на условията, изискани от бъдещия преобретател по продажбата на акции на ревизираното лице по оферта на „Хидрострой“ АД. Не е спорно, че продажбата е реално реализирана, при и след изпълнение на условията-да не са налице вземания, по процесните договори за заем.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че са недоказани и като такива необосновани и материално незаконосъобразни изводите на ревиризащите органи, в РА, за съставомерност на действията на ревизираното лице, които да обосновават изводи за отклонение от данъчно облагане, както по смисъла на чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО, така и в хипотезата на чл. 16, ал. 3 от ЗКПО. Това налага извод за необосноваване и материална незаконосъобразност на РА, в оспорената част.

Същевременно материално незаконосъобразност в РА е налице и по отношение на приложението на нормата на чл. 26, т. 1 от ЗКПО, съгласно която е преобразуван финансовият резултат на „ВДХ“ АД, като на основание чл. 16, ал. 3 и чл. 26, т. 1 от ЗКПО, е увеличен със сумата на разхода, отчетен при цедиране на вземанията по договорите за заем, и представляващ разлика между номиналната им стойност и цената, по която са цедирани.

Изводите на органите по приходите са формирани при неизпълнение на правомощието им по чл. 60, ал. 1 и чл. 63, ал. 1, във връзка с чл. 37, ал. 1 от

ДОПК, доколкото не са обосновали отклонението от данъчно облагане по чл. 16 от ДОПК с възлагането на експертиза за определяне на пазарните цени на вземанията по договорите за цесии от 30.12.2015г. Не може да се възприеме като логичен и обоснован изводът на органите по приходите, че самото обстоятелство, че цесиите са сключени с лица, които са търговски контрагенти на дружеството-ревизирано лице, е достатъчно за наличието на отклонение от данъчно облагане, без да е необходимо да се проследи приложимостта, и да се приложи чл. 16, ал. 1 от ЗКПО. Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Органите по приходите не са приложили изобщо нормата на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, като не са взели под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Съгласно §1, т. 14 от Допълнителните разпоредби на ЗКПО „пазарна цена“ е цената по смисъла на §1, т. 8 от Допълнителните разпоредби на ДОПК. Такава оценка е извършена реално от ревизираното лице, преди и с оглед продължбата на вземанията по договорите за цесия от 30.12.2015г. , по частна експертиза. В хода на съдебното производство, от заключението на ВЛ, по допуснатата и приета ССЧЕ, е установена пазарната цена на вземанията по процесните договори за цесия от 30.12.2015г. към момента на цедирането им. Същата съвпада с реалната цена за продажба на вземанията по договорите за цесии, а именно: Пазарната стойност /цена на вземанията/, предмет на договора за цесия от 30.12.2015г. между „ВОДСТРОЙ 98“ АД /предишно наименование на „ВДХ“ АД/ като ЦЕДЕНТ и „ПРОМИШЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО – ХОЛДИНГ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] като ЦЕСИОНЕР е в размер на 2 003 263 лв. и на вземанията, предмет на договора за цесия от 30.12.2015г. между „ВОДСТРОЙ 98“ АД /предишно наименование на „ВДХ“ АД/ като ЦЕДЕНТ и „ТЕХНОЕКСПОРТСТРОЙ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] като ЦЕСИОНЕР е в размер на 2 003 139 лв., което изцяло съвпада с оценката направена по възлагане на ревизираното лице, преди извършване на процесните цесии от ВЛ. О.С., по която са определени и осъществени продажбите на вземанията за процесния период по процесните цесии. В този смисъл незаконосъобразно в противоречие на чл. 60, ал. 1 и чл. 63, ал. 1, във връзка с чл. 37, ал. 1 от ДОПК и чл. 16, ал. 1 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане, от ревизиращите органи по РА, като разлика между номиналната стойност на вземанията по процесните договори за заем и продажната цена, която е сумата на отчетените разходи, за процесния период 2015г., без да е определена данъчната основа, по пазарни цени към датата на сключването на процесните договори за цесии, която в хода на съдебното производство е установена и съвпада с продажните цени на вземанията, поради което и е

неправилно, необосновано и материално незаконосъобразно преобразването на финансовия резултат и определянето на данъчни задължения с оспорения РА и на това основание. Налице е сместване между два правни института- определяне на данъчна основа по чл. 16, ал.1, вр. чл. 16, ал. 1 и същевременно, директно приложение на чл. 16, т. 1 от ЗКПО, без изследване на вида на разхода, във вр. чл. 16 от ЗКПО и нормите на чл. 60 и чл. 63 от ЗКПО. Това, наред с посочените по-горе аргументи, обосновава извод за необоснованост и материална незаконосъобразност на РА, в оспорената му част.

Въз основа на изложеното, оспореният РА, като незаконосъобразен, поради необоснованост и противоречие с материалния закон, следва да бъде отменен, като се уважи като основателна подадената жалба.

С оглед изхода от правния спор и направено искане от жалбоподателя, ведно с приложен списък по чл. 80 от ГПК и доказателства към него, и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК ответникът следва да бъде осъден да заплати сторените от жалбоподателя съдебно-деловодни разноски в общ размер на 10 050 лв. лева, в т.ч. ДТ-50 лв. и адвокатски хонорар-8 000 лв. и възнаграждение за ВЛ-2000 лв. , които следва да се заплатят от ответната страна.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София – град, Първо отделение, 63–ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ВДХ“ АД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. А, ап. 76, представлявано от Изпълнителния Директор П. А. Г., *Ревизионен акт /РА/ №Р-29002921003513-091-001 от 13.06.2022 г.*, издаден от М. В. С.- орган, възложил ревизията и Р. Й. Б.-ръководител на ревизията, *в частта* потвърден с Решение № 1418 от 05.09.2022г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, С., с който на „ВДХ“ АД са установени задължения за корпоративен данък за 2015г. по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) в общ размер на 2 950 045,31 лв. и лихви в размер на 1 856 299,20 лв., *поради необоснованост и противоречие с материалния закон.*

ОСЪЖДА Национална Агенция за приходите Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., **да заплати** на „ВДХ“ АД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. А, ап. 76, представлявано от Изпълнителния Директор П. А. Г., сумата от 10 050 лева (десет хиляди и петдесет лева), *представляваща съдебно-деловодни разноски.*

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните.

СЪДИЯ:

